

fælde, og det kommer da som sagt an paa den Rigsdag, som da er tilstede, hvorvidt den vil anerkjende disse Oplysninger, og da det saaledes ikke, selv om en saadan Bestemmelse fandtes i Loven, kunde have nogen Lovskraft, men skal afgjøres efter de til den Tid foreliggende Beviser og Omstændigheder i ethvert enkelt Tilfælde, har jeg anseet det mindre vigtigt nu at stille dette Forslag, uagtet jeg slet ikke tvivler om, at det jo nok vilde have vundet Majoriteten for sig her i Thinget. Paa den anden Side har jeg ogsaa betragtet Sagen saaledes, at de eenstemmige Udtalelser, der have fundet Sted saavel i dette Things Udvalg som i Thinget, saavel som de eenstemmige Udtalelser, der ligeledes have fundet Sted i det andet Things Udvalg, og den Anerkjendelse, som dette Princip saaledes saa eenstemmig har faaet, ville være tilstrækkelige. Gives der i sin Tid saadanne Tilfælde som de i Forslaget nævnte, saa vilde disse eenstemmige Udtalelser fra Udvalgene i begge Thing efter min Mening være ligesaa tilstrækkelige til at begrunde Retten, som om et saadant Forslag var optaget i Loven. Dette er Grunden, hvorfor jeg ikke har stillet Forslaget, og jeg skal nu slutte med at anbefale de Forslag, som ere stillede af mig og flere, til det ærede Things Vedtagelse.

Indenrigsministeren: Det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand, som nu havde Ordet, og en anden æret Rigsdagsmand til § 11 under Litra b., maa aabenbart hvile paa en Misforstaaelse; de ærede Rigsdagsmænd maae ikke have været opmærksomme paa Sammenhængen; Forslaget er aldeles uoptageligt. Det vil nemlig sees, at naar det i § 11 hedder — og det er det eneste Sted, hvor til der kan sigtes, naar der i Forslaget staaer: 5te Linje fra neden; det maa være regnet fra Slutningen af Paragraphen — „Amtsraadet skal være berettiget til efter Omstændighederne at tilstaae Sognecommunen Understøttelse af Amtsrepartitionsfonden eller og af det eller de nærmeste Sogne, for hvem Veien, hvorpaa Broen er beliggende, er en nødvendig Communicationsvei“ o. s. v., saa vilde de ærede Medlemmer have, at der skal staae: „Amts-

raadet skal være berettiget til at tilstaae af Kjøbstæderne“; men det gaaer dog ikke paa nogen Maade an, det er aldeles umuligt. Det andet Forslag, der er stillet til § 11 under Litra c., maa jeg tilstaae forekommer mig ikke at være ganske hensigtsmæssigt. Hvor der er Spørgsmaal om den Art af Understøttelse, er det dog vistnok tilraadeligt, at Afgjørelsen ligger i Amtsraadets Haand saaledes, at Indenrigsministeriet ikke imod Amtsraadets Indstilling skal kunne tvinge det til at tage en saadan Bestemmelse.

Bregendahl: Jeg skal være ganske enig i den ærede Indenrigsministers Udtalelse med Hensyn til det til § 11 under Litra b stillede Forslag; men efter den ærede Ministers Udtalelse, kan jeg ikke nægte, at jeg lægger ikke lidet Vægt paa de to andre Forslag til § 11, nemlig under Litra a og Litra c. Jeg maa tilstaae, at jeg har stillet dem i den Tro, at jeg, efterat have hørt en Udtalelse fra den ærede Indenrigsminister, kunde frasælde dem, fordi jeg ikke har troet, at der i disse Forslag virkelig laae Andet, end hvad der ligger i Loven; men efterat den ærede Indenrigsminister nu har erklæret, at den endelige Afgjørelse af de Spørgsmaal, som opstaae imellem Amtsraadsdistriciets og enkelte Sognecommuners Interesser, ligger udelukkende hos Amtsraadet, og at Ministeriet ikke der vilde mægle dem imellem, troer jeg, at det bliver mere nødvendigt at vedtage Forslaget; jeg opgiver imidlertid ikke Haabet om, at den høitærede Indenrigsminister ikke ubetinget vil fastholde den Anskuelse, han i saa Henseende udtalte. Det vil erindres, at i Betanordningen af 29de September 1841 § 28, som er paaberaabt i Forslaget under Litra a, er det bestemt, at der for Diveiene, det vil altsaa sige de Veie, som Sognecommunen skal holde vedlige, skal der vedtages treaarige Reglementer, og det er tilføjede bestemt, at Amtsraadet kan, hvor der er saadanne Veie, som ikke ere blevne optagne i Amtsveieklassen, men dog som Sogneveie have en større Betydning og kræve en større Vedligeholdelse, end der med Billighed kan paalægges det enkelte Sogn, paalægge andre omkringliggende Sogne at tage Deel i disse